

til de kommunale råd, ikke mere kan være medlem af organet. Der er iøvrigt et ønske om og en tendens til at begrænse politiets deltagelse i andre opgaver end de egentlige politimæssige, og dette vil også på miljøbeskyttelsens område blive en konsekvens af forslaget. I en række tilfælde — navnlig hvor politimesteren har været formand for sundhedskommissionen — har sekretariatsforretningerne for denne været varetaget af politiet, men fremtidige sekretariatsopgaver og i princippet også alle tilsyns- og kontrolfunktioner vil efter lovforslagets ikrafttræden skulle overgå til kommunerne.

Derimod vil der fortsat være andre opgaver — fortrinsvis af efterforskningsmæssig art — hvor politiets uddannelse og erfaring vil gøre det praktisk fortsat at benytte sig af politiets særlige forudsætninger for at løse opgaver i forbindelse med miljøbeskyttelsen. Der tænkes her ikke alene på egentlige straffesager, men også på andre opgaver, herunder bistand ved behandling af klagesager, hvor det kan vise sig nødvendigt at tilvejebringe yderligere oplysninger, f. eks. ved afhøringer. Omfanget af politiets bistand i sager i medfør af dette lovforslag vil blive fastsat efter nærmere aftale med justitsministeriet.

IX. Spørgsmål om tilskud, afgifter og erstatning.

I debatten omkring miljøbeskyttelsesproblemerne har spørgsmålet om indførelse af en offentlig støtteordning til foreningsbekæmpende foranstaltninger spillet en central rolle. En ordning, der omfatter direkte statstilskud til iværksættelse af foreningsbekæmpende foranstaltninger, findes kun i begrænset omfang herhjemme i dag. Det eneste eksempel af nogen betydning er den mulighed, der ved ændringen af vandløbsloven i 1970 blev tilvejebragt for, at staten med hjemmel i lovens § 74 c under en række særlige betingelser kan yde tilskud til bl. a. etablering af rensningsanlæg. Ændringen af vandløbsloven trådte i kraft den 1. april 1970, og der er afsat et beløb til dette formål på finansloven for finansåret 1972-73 på i alt 9 mill. kr. Derimod yder staten i dag på en række, navnlig forskningsmæssige og uddannelsesmæssige områder en ikke ubetydelig indirekte støtte til iværksættelse af foreningsbekæmpende foranstaltninger.

I forbindelse med forberedelsen af nærværende lovforslag har spørgsmålet om indførelse af en støtteordning i en overgangsperiode, eventuelt ved lån eller med direkte statstilskud til foreningsbekæmpelse, f. eks. svarende til ordningen i Sverige, været overvejet. Spørgsmålet har således især været fremme i forbindelse med ønsket om at afbøde omstillingsproblemerne ved en stærkt intensiveret for-

ureningsbekæmpelse. Man har imidlertid foreløbig besluttet at henholde sig til den langsigtede målsætning, hvorefter udgifterne i forbindelse med foreningsbekæmpelsen principielt bør afholdes af forureneren. Man har således ikke kunnet imødekomme erhvervenes ønsker om særlige støtteordninger i forbindelse med fremsættelsen af nærværende lovforslag. Spørgsmålet må imidlertid kunne tages op, når de første erfaringer vedrørende den nye lovs virkning foreligger. Der vil således ikke ved en gennemførelse af nærværende lovforslag i almindelighed kunne påregnes direkte tilskud fra staten til foreningsbekæmpende foranstaltninger. Man har lagt vægt på at fastholde, at omkostninger til foreningsbekæmpende foranstaltninger har karakter af almindelige drifts- og anlægsomkostninger, der som andre drifts- og anlægsomkostninger principielt må påhvile virksomheden, og som på længere sigt i et vist omfang vil finde udtryk i priserne for de goder, som tilbydes borgerne. En fastholdelse af dette udgangspunkt vil i en række tilfælde kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig udnyttelse af samfundets begrænsede ressourcer, bl. a. således at opmærksomheden i højere grad rettes imod f. eks. genanvendelse og videreudvikling af affaldsstoffer.

Medens der således ikke i forbindelse med nærværende lovforslag i almindelighed påtænkes gennemført en ordning med direkte statstilskud til foreningsbekæmpende foranstaltninger, er man på forhånd åben over for andre foranstaltninger, der kan lette den nødvendige prioritering af samfundets ressourcer. Regeringen har således foreslået særlige afskrivningsmuligheder for investeringer til foreningsbegrænsende formål. Et lovforslag herom er fremsat i folketinget i efteråret 1972.

Man har ligeledes under forberedelsesarbejdet overvejet, hvor vidt det kunne anses for hensigtsmæssigt, som supplement til et detaljeret regelsæt om tilladelig forurening, at indføre et system med pålæggelse af afgifter på særligt forurenende produkter eller processer. En af fordelene ved en sådan ordning ville være, at man herved kan påvirke efterspørgslen således, at denne i særlig grad retter sig mod mindre miljøskadelige og derved billigere produkter og processer. Dette ville formentlig igen have til følge, at producenterne gradvis ville gennemføre en omlægning af aktiviteter i mere miljøvenlig retning. Selv om et sådant system måske nok på enkelte områder med fordel vil kunne anvendes i miljøbeskyttelsesøjemed, knytter der sig dog på nuværende tidspunkt en række usikkerhedsmomenter til et sådant system. Spørgsmålet vil imidlertid fortsat blive overvejet.

Under de førte **forhandlinger** har landbrugsorga-